

Ay

– üzgünbiri · 12 Haziran 2019

Okşuyor şimdi saçlarımıVakur bir hüzün elleriyle
Ayrılıklar görüyorum tren istasyonlarında
Yüreğini alıp bir köşeye bırakıyor insanlar
Ay çekiliyor gecedен ürkerek
Ölüme yakın bir duygu bu
Göğsümüzün içinde beslediğimiz

Liman işçilerini selamlıyorum
Vapur arkası süzülüp gidiyor dalgalar
Bir tezgah önünde demleniyor ruhum
Uslanmıyor hiç bu kanayan yaralar